

ГОЛОВНА ІКОНА УКРАЇНИ

20 жовтня в залі мистецтв Рівненської обласної наукової книгозбірні відбулася презентація реставрованої ікони Дорогобузької Богоматері - родоначальниці всіх волинських і всіх українських ікон Української Православної Церкви Київського Патріархату.

Презентацію вела завідувачка залу мистецтв пані Ірина Мелешук. Вечір, на якому були присутні десятки членів клубу "У світі прекрасного", розпочався співом "Достойно єсть!", який виконали студенти відділу церковних регентів Рівненського інституту культури. Вони ж, до речі, і гідно завершили засідання клубу співом "Многая літа". А в перерві між виступами доцент цього ж інституту Таїсія Калиновська натхненно співала "Багатостраждальна мати" і "Аве Марія". Чудове обрамлення, пречудовий музичний візерунок.

Головний герой презентації - завідувач художнього відділу Рівненського краєзнавчого музею добродій Віктор Луць, котрий на високому науковому рівні проаналізував історію волинської ікони XIII-XVIII ст. Виявляється, з 900 церковних ікон України, що зберігаються в музеях нашої держави, 70 (і то найоригінальніших) зібрано і реставровано в Рівненському краєзнавчому. До того ж, зусиллями пана Віктора здійснено ґрунтовне дослідження, проведено три представницькі наукові конференції, видано різноманітні довідники, а головне - завдяки фірмі "Волинь-ТЕКОМ" стало можливим видання, яке не має аналогів, - "Волинська ікона XIII-XVIII ст.". Це каталог, у якому 260 кольорових репродукцій. На другий день після виходу в світ воно стало бібліографічною рідкістю, раритетом, бо тираж його - всього 18 примірників.

Симпатії до головного доповідача Віктора Луця зросли незмірно, коли ми дізналися, що ще 14-річним учнем Рівненської СШ N 4 він брав участь в розкопках козацьких могил у Пляшевій.

Після д.Луця слово було надане директору Реставраційної майстерні, художнику-реставратору п.Олександрові Лаворику, відомому своїми виставками в цьому ж залі - "Відгомін козацької слави", "Українська писанка". Цей обдарований митець натхненно розповів про традиції волинської ікони, канони іконографії, а його учень з Гощі Михайло Купринець повів мову про техніку написання ікон, а техніка ця складається, виявляється, із 116 дуже складних і тонких операцій.

На вечорі було віддано належне львівському вченому, дослідникові мистецтв Павлові Желтовському. Була окреслена система дослідження історії волинської ікони: Рівне - 13-16 ст., Луцьк - 17 ст., Острог - 18 ст.

Отже, Велика Волинь може пишатися, що її митці в історії української іконографії Київського Патріархату займають чільне місце і що волинська ікона в історії українського малярства і всієї культури України є золотою сторінкою.

Борис СТЕПАНИШИН.

Волинь / 25 жовтня, 1996р. /